

Päkapikud-lapsevanemad valmistasid ette piparkoogid ja glasuuritorbikud...

... ja siis läks lahti piparkookide kaunistamine.

Üks eriline jõulupidu

Kuigi 2. detsembri hommik paistis aknast tusase ja pilvisena, oli mu meeleolu rõõmus ja ootusärev. Käes oli järjekordne laupäev, mil kokku said valla erivajadustega lapsi kasvatavad pered. Ja seekord tulid kokku tõesti terved pered, nagu jõuluajale kohane. Lasteaia saal, mis ühel hetkel oli veel tühi ja vaikne, sai järgmisel hetkel täis suuri ja väikseid päkapikke, kes innukalt ringi askeldasid.

Pärast Kõige Tähtsama Päkapiku Eda tervitussõnu oli käes laulu- ja tantsuaeg. Selleks, et laulud-tantsud meie väikestel päkapikkudel hästi välja tuleks, olime appi palunud päkapikk Annika, kes õnneks ikka leidis kiirel jõulueelsel ajal võimaluse ja tahtmise meiega koos lustida. Aitäh talle!

Niikaua, kui lapsed Annikaga laulsid ja ringmängu mängisid, valmistasid päkapikud-lapsevanemad ette piparkoogid ja glasuuritorbikud. Ja siis läks lahti piparkookide kaunistamine! Oh neid käänelisi viigreid, torne ja täpikesi, mis piparkoogid kaunistuseks said! Nii suured kui väikesed päkapikud said lasta fantaasial vabalt lennata ja piparkoogid tulid tõesti kaunid!

Ja siis saabusid lastele külla Muinasjutuvestja ja Kollu! Kolluga sai alguses palju nalja, sest hoolimata tema karvasest hundikarva kasukast ja läkiläkist ei olnud ta üldsegi hirmus. Hoopis põnev ja lõbus oli tema eest hirmu teeseldes ära joosta ning laua alla pugeda ja veel naljakam oli see, kui Kollu püüdis laua alt lapsi kätte saada ja siis sinna hoopis kinni jäi!

Lõpuks olid nii Kollu kui lapsed piisavalt müranud ja käes oli muinasjutu-aeg. Koos Muinasjutuvestja ja Kolluga kogunesid väikesed päkapikud ühte nurka, aga suured päkapikud kogunesid hoopis päkapikk Erki ja tema kohvimasinade ümber. Ja need ei olnud mingid tavalised kohvimasinad, vaid väga peened aparaadid, millesarnastega tehakse kohvi ka näiteks kohvikutes ja baarides. Erki demonstreeris erinevate kohvide valmistamisega kaasnevaid nippe ja rääkis juurde kohvi valmistamise eripärast ja erinevatest kohvisortidest. Saime teada, kuidas vahustada piima *latté* jaoks, aga ka näiteks seda, et kui tass eelnevalt soojendada, püsib kohv kauem kuum. Kuidas saavutada, et vaht kohvile jääks ja püsiks? Väga lihtne – kasutage kumera põhjaga tassi!

Muidugi said kõik soovijad ka tassi oma lemmikohvi, oli selleks siis *latté*, *espresso* või *cappuccino*. Soovijatele sai pakkuda ka kakaod, kisselli või hoopis puljongit. Missugused mitmekülgised aparaadid! Mulle isiklikult meeldis kõige rohkem just *latté* ja seda mitte ainult maitse poolest. Õigesti klaasist kruusi serveerituna näeb *latté* oma eri värvi kihtidega lihtsalt kaunis välja!

Kui enam-vähem kõik olid oma lemmikjoogi kätte saanud, märkasime, et Muinasjutuvestja ja Kollu on jutuvestmise lõpetanud ja hoopis kingikasti kohale tassunud! Oi seda salmilugemise ärevust ja pakiharutamise põnevust!

Aga mitte ainult lapsed ei saanud kingitusi... Kõik, kes ürituse kordamineks oma panuse olid andnud, said tänuks nimelise käsitsi maalitud kruusi, kus sees pakk kohvi (mida poes ei müüda) ja tipus troonimas kuldne või hõbedane linnuke. Neid tasse maalides olid päkapikud Eda ja Kadi küll nii mõnedki unetud ööd veetnud!

Kingituste jagamise juurest läks pidu sujuvalt üle lookas laua juurde, kus ootasid maitvad erinevate salatitega täidetud korvikesed, puuviljad, morss ja muidugi veel kõigile soovijatele kohvi! Sõõmist ootasid ju ka meie kaunid piparkoogid...

Peo lõppedes oli jõulutunne kindlalt hinge pugunud, meel rõõmus ning taskus krõbisemas piparkoogid. Aitäh kõigile kohaletulnutele, et saime võimaluse ühiselt jõulurõõmu jagada, valla kohaliku omaalgatuse fondile ja kõige suurem tänu ikka ja jälle päkapikk Edale, tulgu talle südamlilik ja lahke jõuluvana!

Kaunist jõuluaega kõigile!

KÜLLIKKI TOKMAN

Alanud lauluhooajal Nõo põhikooli noorte lauluhäältega täienenud segakoor Vega esines 20. juubelikontserdil dirigent Sirle Lorvi (keskel vasakul) juhendamisel. Abidirigendiks oli Kambja segakoori koorijuht Külli Karask. Foto: VIIVI KÜTT

Segakoor Vega tähistas 20. sünnipäeva

Laulukoori sünnipäeva on vahel raske ühe kindla kuupäeva defineerida. Igatahes tähistas segakoor Vega 25. novembril oma 20. aastapäeva. On teada, et oktoobris 1986 algasid proovid Nõo Lastemuusikakooli majas, sellele oli eelnenud plaanipidamine ühe kooriliikme väikeses korteris. Kindlalt on aga teada esimene avalik esinemine – tollal ca 30-liikmeline Elva noortekoor astus üles 28. detsembril 1986 Nõo ja Elva kooli ühisel uusaastapeol Nõo kooli saalis. Kahe päeva pärast järgnes kontsert Rõngu kirikus – millest tollastel kaasalööjatel on kustumatud külmamälestused.

Esimene dirigent oli Ain Tarro. Tema kõrval tegutsesid esimesel hooajal ja veidi hiljemgi Silvi Saar ja Ahti Sepp. Edaspidi oli Ain ainuke dirigent kuni 1994. aastani. Esimesed paar aastat olid veidi heitlikud. Polnud kooril ei päris oma nime ega kooskäämise kohta. Nõo muusikakooli järel prooviti proove teha Elvas, tollal uues koolimajas, aga seegi ei kujunenud koduseks. 1988. aasta algul oli ehk isegi väike oht koori laialimineks. Aga siis leiti koht keset küla – või valda – ja tollest ajast ongi koori peaaegu ainukeseks harjutuskohaks jäänud Tõravere – parasjagu Nõo ja Elva vahel.

Sellesama kooskäämise kohaga on seotud ka koori nimi – Vega – pärit aastast 1989. Kes veel selle tagapõhja ei tea, siis meie taeva 88 tähtkuju hulgas on üsna vähe neid, mille nimi seostub muusikaga. Üks neist on Lüüra. Ja

Lüüra tähtkuju heledaim täht kannab nime Vega. Muuseas, Eestis on olemas ka Lüüra-koor – Kurressaare linnas, Saaremaal. Oleme nendega isegi koos laulnud – 1990. aastal, kui Ain lõpetas Tallinna Konservatooriumi ja andis seal oma riigeksami-kontserdi.

Peamised sündmused koori elus on tavaliselt kontserdid, laulupeod, kontsertreisid kodu- ja välismaal, konkursid jne. Vega tippsündmused lühidalt kokkuvõetuna: reis Rootsi 1992, reisid Soome 1996 ja 1997, koos Otepää kooriga reis Norrasse 2003, laulmised Läti Valkas 1999 ja 2004; üldlaulupeod 1990, 1994, 1999, 2004, "Laulusillad" 1991, ESTO laulupidu 1996 jne. Ja muidugi "Tuljaku" konkursid, millest on kahel korral (1994 ja 1997) koju toodud B-kategooria esikoht. Lisaks sellele kuivale ifole ka mõned natuke inimlikumad seigad:

Esimesel välisreisil Rootsi juhtus selline lugu, et paar koorilauljat unustasid oma ülikonnad ja kingad vastuvõtjate juurde, see-eest aga töid hoolikalt tagasi perevahvale mõeldud kingitused.

Vega-koori liikmete vahel on toimunud vähemalt kahed pulmad. Õigem oleks öelda vist isegi kolmed, sest üks paar sai päriselt kokku pärast Vega-koorist lahkumist.

Vega-koori lauljaid on õnnistatud kahte kolmikutega. 1992. aastal jäi laulmisest kõrvale Mare Tani, sest tulemas olid kaks tüdrukut ja poiss. 1996. aasta veebruaris aga sündis samasugune komp-

lekt Kairi ja Kalmer Kotkase perre – nemad laulsid mõlemad peaaegu tolle hetkeni.

Vega-koori lauljate hulgas on olnud (või on praegugi) eestlasi, venelasi, ameeriklasi, poolleidi ruemeenlasi jne; tulevase diplomaate, majandustegelasi, direktoreid jne; endiseid ja praegusi (ja loodetavasti tulevase) suusa- ja jalgrattamaratoonareid jne.

Vega-koori hääl on kõlanud Eesti Raadios – koos Otepää koori ja saatebändiga – Indrek Kalda Otepää-laulus (aasta siis oli 2001).

Kooril on olnud au teha pilti koos president Lennart Meriga Tallinna Lauluväljakul 1994. aastal.

Koor ei eksisteeri ilma dirigendita. Tahaksime tänada kõiki, kes on meiega 20 aasta jooksul vaeva näinud: Ain Tarro, Silvi Saar, Ahti Sepp, Maire Wilson, Imbi Pärtelpoeg, Ursula Saal, Merje Konsap, Pirika Sööt, Sirle Lorvi, Külli Karask (paksus kirjas on peadirigentide nimed). Ega pole kerge panna tööpäevast väsinud inimesi suud lahti tegema ja häält õigesti tekitama, samal ajal veel rütmi ja takti tajuma ja veel dirigenti vaatama ja nooti ka ja mida kõike muud! Aga kuidagi oleme hakka saanud.

Vega-koori ajalugu käib tegelikult käsikäes Eesti taasiseseisvumise ajalooga: fosforiidisõda, laulev revolutsioon jne. Praegused meie noorimad lauljad on sündinud juba vabas Eestis. Veidi vähem noored aga küllap mäletavad, kuidas 1988. aasta juunis marssisime Intsikurmu laulupäeval es-

makordselt sini-must-valgete lip-pude all; kuidas saime sealtamast Enn Võrgu – Martin Lipu laulu "Eesti lipp" ühehäälse noodi, kuidas Margus Liiv tegi sellest neljahäälse seade... Ja siis, kui nädal hiljem, jaanilaupäeval seda Tõraveres ette kandisime, tõusis ida poolt ähvardav äikesepilv...

Äikesed tulid ja läksid, kuid Eesti läks järjekindlalt oma teed. Sedamööda, kuidas vabaduse soovid ja võimalused suurenesid, sigines Vega-koori repertuaari järjest rohkem isamaalisi ja vaimulikke laule. 10. aastapäeva kontsert 10 aastat tagasi juhtus olema koori 100. avalik esinemine. Teine kümnend on olnud natuke tagasihoidlikum, aastapäevakontserdi järjekorranumber on kroonikaraamatu järgi 194. Laule on aastatega kogunenud üle 300. Selle eest, et meil sellised arvud võtta on, võlgname me tänu eelkõige Rutt Koppelile, meie heale haldjale, kes ise kahjuks koori 20. sünnipäeva ei näinud. Pühendasime kontserdil kolm ühendkoori laulu ("Helin", "Homme", "Tuljak") tema mälestusele.

Lõpuks täname Anne Jõeveeru, kes on nüüd Ruti rolli üle võtnud! Aga eriti täname Nõo valda, kes alates 1998. aastast on Vega-koori rahaliselt toetanud ja tänavusel sünnipäeva-aastal riietas meid uude ühtsesse vormi ning kinkis veel koori märgidki – ning Viivi Kütti toreda sünnipäevapeo korraldamise eest!

Laurits Leedjärv

Nõgiaru lasteaia tegemistest

Aastavahetuse saabumine koondab mõtteid möödunudle, käes on ka kokkuvõtete tegemise aeg Nõgiaru lasteaias.

Kuidas siis möödus 2006. aasta Nõgiaru lasteaia väikeses majas?

Kogu meie lasteaia igapäevane elu on seotud rahvakalendri ja kodukohaga, iga aasta toob kaasa uusi mõtteid ja tekivad uued traditsioonid. Nii nagu lapsed arenevad oma arenguteel, nii areneb ka meie lasteaed – on Nõgiaru lasteaia kujunemise aeg.

Mida tähtsat siis võiks meenutada lasteaia elust eelmisel aastal? Terve aasta vältel toimus pidev kolimisprotsess lasteaia sisest – tassiti ja paigutati asju ühest kohast teise. Õues aga kestsid küttepuude talgud mitu kuud. Kahjuks ei ole meie õuealalt mahavõetud suurtest puudest veel vajalikud mänguvahendid valminud.

2006. aasta kevadel toimus mitu toredat üritust. Nõo laste-

aegade spordipäev aitas kaasa tugeva sideme loomisele nelja lasteaia laste ja õpetajate vahel. Otsustasime, et võiks välja kujuneda uus traditsioon – iga aastal üks kord kõik ühiselt Nõgiarus kokku saada. 2007. aasta kevadel oleks tore kohtuda teiste valla lasteaedadega selleks, et koos rahvalaule laulda ja rahvatantse tant-sida.

Kevadel toimus meil oma maja perekeskne tore emadepäev, vahva kevadpidu, lõbus mardisadepäev, milles osalesid tundmatuseni maskeerunud isad, ja oli teisigi mitmeid väikeseid tegemisi ja toimetamisi.

Suve algus tõi kaasa ekskursiooni Viljandisse, kuhu võtsime kaasa kõik – nii suured kui väikesed Nõgiaru lasteaia pere liikmed. Siiani ei unune meelde jäävad hetked toimumud ekskursioonilt – piknik Viljandi linnapargis ja kontsert lossimägedes. Järgmisel aastal ootab lasteaia peret ees Lõu-

Nõgiaru lasteaia lõbus mardisadepäev, milles osalesid tundmatuseni maskeerunud isad

na-Eesti vallutamise.

Õppetööle aitavad kaasa lapsevanemad, koostöös valmivad nii ühised üritused kui ka näitused. Viimane ere mälestus on kadripäeva tähistamisest vanaaegsete esemete (käsitöö, mänguasjad, tarbeesemed) näitusega.

Sügis tõi lasteaeda uue õpetaja. Täna oleme kõik üksteisega

harjunud ja moodustame tööka ja sõbraliku meeskonna.

Tänu kõigile, kes meid on toetanud nii nõu kui jõuga sel toredal ja sündmusterohkel aastal!

Kaunist uut aastat kõigile headele inimestele!

HELI RUUS, Nõgiaru lasteaia juhataja